

Afæs. Den Grund, som den ærede Lands-
thingsmand gav, og som skulde gjøre det umu-
ligt, at dette Forslag kunde være fremlagt tid-
ligere, har ikke Noget at betyde; thi med dette
Lovforslag har det været som med alle andre
i lignende Tilfælde, at, naar der ikke i Tiden-
den gives en Plads, hvor Forslaget kan ind-
rykkes saa betids, at det strax kan være trykt
og omdeelt, saa bliver det særskilt trykt og om-
deelt. De Herrer ville derfor, som sagt, alle-
rede i Torsdags Afæs have fundet Forslaget
paa deres Pladser, trykt paa et særskilt
Stykke Papir. Naar det ikke kan findes paa
den ærede Rigsdagsmands Plads, maa det
enten være bortkommet deraf, eller være imel-
lem den ærede Landstingsmands øvrige Papirer,
uden at dette af ham er blevet iagttaget.

Wessely. Jeg kan kun beklage, at jeg
ikke har fundet Lovforslaget paa min Plads;
jeg er udtrykkelig gaaet herop, for at staffe
mig det. Jeg anseer Lovforslaget for at være
af den højeste Betydning; dets Indhold, som
hidrører deels fra Regjeringens oprindelige
Forslag, deels fra de Forhandlinger, som have
fundet Sted i Folkethinget, er af den Betsaf-
senhed, at jeg troer, at de deri indeholdte Prin-
ciper ere høist skadelige. Jeg er ikke for Dies-
blikket istand til nærmere at gaae ind derpaa,
men skal — da det altsaa er en Feiltagelse
fra min Side, naar jeg troede, at det ikke
vilde komme til Forhandling idag — kun be-
mærke, at Forslaget gaaer ud paa at ordne
Forholdet til Colonierne. Naar der i Forsat-
ningsloven af 2den Decbr. 1855 tales om
„Colonierne indre Anliggender“, saa stiller
det sig saaledes for mig, at Colonierne indre
Anliggender ere alle dets Forhold til Moder-
landet. Jeg kan ikke komme til den Overbe-
viisning, at de Forhold, der finde Sted imel-
lem Colonierne og Moderlandet, ikke ere Co-
lonierne indre Anliggender. Jeg kan derfor
slet ikke gaae ind paa denne Afskillelse imellem
fælles og særlige Indtægter og Udgifter, og
maa finde det i høj Grad uhenftgsmæssigt,
at man vil dele Colonierne Bestyrelse i saa
forskjellige Dele, henlægge dem til forskjellige
Ministerier. Jeg anseer det ligesaa skadeligt
som det, at dele Finantserne imellem 4 for-
skjellige Ministerier.

Formanden: Jeg maatte maastee til
hvad jeg før yttrede endnu tilføie, hvad den
ærede Taler's Bemærkninger nu yderligere give
mig Anledning til, at jeg ved dette Lovforslag,
ligesom ved tidligere, udtrykkelig har bemærket,
at Forslaget har været trykt omdeelt; men
dette maa da rimeligviis være skeet paa en Tid,
da den ærede Landstingsmand ikke har været
tilstede i Thinget.

Lehmann: Da jeg ikke anseer det for
ønskeligt, at Forhandlingerne over denne vig-
tige Sag skulde indskrænke sig til den Bemærk-
ning af den sidste Taler, at han ikke har fundet
paa sin Plads et Afstryk af Lovforslaget, der
egentlig kun er et simpelt Afstryk af hvad der
har været Gjenstand for Forhandling paa et
andet Sted, og som jeg ikke omtviler, at den
ærede Landstingsmand Skridt for Skridt har
fulgt, og deri ligger altsaa fuldkommen Anled-
ning til for ham at gjøre sin Ansæelse i Sa-
gen gjældende, især naar den er saa aldeles
afvigende ikke blot fra hvad der er fremkom-
met i Folkethinget, men ogsaa fra den Dy-
sattelse, som Ministeriet i alle Instanser har
vevskjendt sig, — saa skal jeg tillade mig at
ytre et Par Ord om, hvorledes Sagen stiller
sig for mig, og hvorledes, efter min Forme-
ning, Landstinget er stillet til samme. Jeg
kan virkelig ikke skjønne Andet, end at, saa-
ledes som Sagen foreligger Landstinget, have
vi kun Valget imellem at antage eller forkaste
sammen. Et Forsøg paa at ændre den i En-
kelthederne, og et Forsøg paa at gjøre et al-
deles nyt Princip gjældende, hvad man, saa-
vidt jeg har erfaret af Discussionerne i det
andet Thing, ikke engang leilighedsviis har
nævnt under de forskjellige Forhandlinger, vilde
være aldeles upraktisk; de, der mene det
Sidste, kunne, hvad enten de have fundet Af-
strykket eller ikke paa deres Pladser, ikke Andet
end stemme imod Lovudkastet. Det er nu vist,
nok meget beklageligt med Hensyn til Lands-
thingets Stilling til Sagen, og jeg skal ikke
nægte, at denne Ubehagelighed foreligger altid
det Thing, der faaer vigtige Arbejder først
meget kort før Sessionens Slutning, og som,
praktisk betragtet, vel i Grunden maa ind-
skrænke sig til at acquiescere ved hvad det an-